

Les màscares

Porta ací la caixa
Ompli la marraixa
Passa'm la cassalla
que vull fer un glop
Dius que en aquesta fira
tot esdevé mentida
No seré jo qui et diga
que et manca raó

Entre llums i ombres
Les formes es transformen
en fantasmes vells
Entre veus i tombes
Les màscares canvien
sempre que hi convé

Renta't ja la cara
Lleva't el maquillatge
No veus que el personatge
ja ningú se'l creu
No et faces el distret
estàs ben obsolet
Portes anys mirant
la mateixa paret

Entre fums i líquids
Les penes i alegries
s'assimilen bé
Entre deus insípid
La veritat s'amaga
i ara ens la neguen també

Entropia

T'he escrit una cançó
que et puga alegrar
l'he fet tot just després
de veure't plorar
no acostume a veure
la vida passar
sense entrar a tastar

Anava a dir-te
el que pense jo
però sé que això
no és la millor opció
així en calent no solc aconseguir dir bé
el que vull expressar

Això que ara sembla
tan important
potser més tard ho trobaràs trivial
només cal recordar que
la fletxa del temps
sempre es mou cap avant

Hi ha fets passats que
encara et fan enfadar
i qui només val
per a empitjorar
gent lletja que
et valdrà més evitar
que només sap que odiar

Ací i ara és
el que és vertader
i ets tu qui decideix
com ha de ser
si el que vols és
arruinar-te el moment
o fer res diferent
i això que ara sembla
tan rellevant
potser més tard

es tornarà trivial
només cal recordar que
la flexa del temps
sempre es mou cap avant

Les justes

La pròxima no hi hauran paraules pulcres
gestos semblants
no més "sí, senyor" tampoc "si això us plau"
ni cap destí
a l'atzar del teu dau

Vas prometre
treball digne i pa
ens furtares el blat
i ocultares la mà
caps rodaran
i el poble ho festejarà

Quan tornes a traure pit per l'última trola
que tot just has dit
no mires arreu, potser trobaràs
una turba encesa
i t'espantaràs
pensa a fugir
millor alça el vol
serà l'últim cop
que hi veges el sol
caps rodaran
i el poble ho festejarà
si t'ho mereixes o no
pregunta al teu déu
que sempre és just i bo

I wish you well

Que tingues sort
malgrat totes les voltes
que m'has volgut mort
et desitge sort
tot i que tu mai desitjares
que arribés a bon port

L'enveja és tan lletja,
patir sense finir
és com un plat
que t'has menjat
i no pots digerir
també hi ha l'avarícia
que és un altre verí
si les portes a dins fill,
vomita i allibera't del càstig

Que tingues sort
que trobes allà on vages
el millor resort
et desitge sort
i que l'estel polar
t'oriente cap al teu nord

Mira que en som d'efímers
i quanta fam de prendre
no ens acabem de creure
que no hem
de viure per sempre
el pecat si s'ho paga
viatja sense passaport
la virtut quan es pobra
en canvi només troba obstacles i dissort

I wish you well
despite the many times
you wished I'd burn in hell
I wish you well
even though you never
wanted me to live to tell

Un instant

Les flors del teu cabell
ja fa temps que es marciren
el teu cor té un altre color
els dies preuinats
també se t'acabaren
potser així serà millor

Tot ha passat en un instant,
un instant ben lent
t'ha semblat només
un instant, un instant, absurdament lent
Recordes bé les llargues tardes de l'estiu
cada olor, aquell sabor
la dolça llum que
il·luminava els crepuscles
lliurats als somnis
i a l'amor

Tot ha passat en un instant,
un instant ben lent
t'ha semblat només
un instant, un instant, absurdament lent

Delicat Narcís

Ja no te'n cap gens
però encara
en vols molt més
plouen les lloances
i t'oblides de l'estrés
vols ser adorat,
admirat i desitjat
vols ser apolo, eros i goliath

Tot és jo perquè a tu el que
més t'agrada és agradar
miserable criatura

no el deixeu de malcriar
perquè eixa és la seua cura
a que sí mon petit adonís
delicat narcís

Parlen de lo bo que estàs
també de lo bé que ho fas
i et sents mascle
fins a la punta del nas
quanta capacitat
i tot tan ben explicat
l'ego intel.lecte
també es vol acaronat

Tot és jo perquè a tu el que
més t'agrada és agradar
miserable criatura
no el deixeu de malcriar
perquè eixa és la seua cura

si vas nàixer ben dotat
tampoc no és la teua culpa
culte a la personalitat
així és com es ven la burra
a que sí mon petit adonís
delicat narcís

Bruno

En el Campo de' Fiori el
van cremar, emmordassat
pel mer fet d'haver gosat
a expressar-se en llibertat
el gran Giordano Bruno
va qüestionar les lleis de déu
no es va retractar
tal com va fer Galileu

Glòria als campions

dels seny i la raó
glòria eterna als martirs
del furor inquisidor

El seu nom fou esborrat,
el seu cos aniquilat
però el seu pensament
finalment ha perdurat

Glòria als pensadors
que es han fet avançar
són les seues llums les
que no han deixat de brillar

Recorda el nom de Bruno
i no renunciïs a pensar
quan et vulguen fer engolir
el que mai no es pot comprovar

Tal com solia fer
Michel de Montaigne
tal com va deixar dit
Lucreci molt abans

L'esperit de Bruno
i el d'altres tants
ens acompanyarà
mentre fem camí
cap al cim de la veritat
oh, Bruno!

Paranormal

No m'enganyes
vull la veritat
busque a palpes
en la obscuritat
passen els anys
i encara tinc fam, mira'm

la meua set no té final
em pregunte si serà
un deliri autèntic
o només un cas
paranormal

Tu ho triares
pla i superficial
no estàs fava
però et feia por entrar
encara que això ho puc entendre, aprendre
no sintonitze el teu senyal
em va tocar rascar i atendre, encendre
serà això un cas
paranormal?

Ni puto cas

La vida és monocolor
si no t'hi poses a ballar
la dança dels atrevits
que no es conformen
amb pencar
si jo no fos un somniador
ja fa temps que
jauria a un barranc
entre les sargantanes
i el verd fosc del matollar
la vida no té cap valor si no
es pot viure amb dignitat
hi ha tants que te la robaran
sense tan sols pestanyejar
te'ls trobes enmig del camí
i has de pensar per on passar
o fer saber que
tu no vas a viure agenollat

Deixa viure i viu mentre
les cames vagen avant
dona i quan pugues riu
i si no agrades ni puto cas

Mai ningú no et posarà
l'estora roja per entrar
a l'escenari del gran joc
on es confon la realitat
t'ensenyen que
hauràs d'actuar per
obtenir complicitats
però si fantasieges
s'apressen a censurar
hi ha qui per
un tros de pastís
és molt capaç d'assassinar
potser té pinta d'adonís
però no et deixes enganyar
perquè arribat el moment
com la hiena
se n'aprofitarà
et clavarà els ullals
fins deixar-te desagnat

Deixa viure i viu mentre
les cames vagen avant
dona i quan pugues riu
i si no agrades ni puto cas
Ix al carrer i viu, mentre
les cames vagen avant
dona i quan pugues riu
i si no agrades ni puto cas

Florentina sunset

Sunset a la Florentina

Sobre la taula restes de l'apat del migdia

Gent que conversa, fuma i canta en harmonia

Sunset a la Florentina

Núvols en l'horitzó del color d'una clementina

Músics, artistes, fauna sense disciplina

Açò no és California ni cap falta que fa
Només diré que de moment em sembla un tros de paradís terrenal

Sunset a la Florentina
Mistela de Torís i ganja marroquina
Qui vol es queda, altres marxen abans que acabe el dia

Fem festa a la Florentina
No és un parc natural ni una reserva india
És un niuet que ens hem fet fugint de la rutina

Açò no és California ni cap falta que fa
Només diré que de moment em sembla un tros de paradís terrenal

Florentina sunset